

Η συγκλονιστική κατάθεση της Μάγδας Φύσσα στη δίκη της Χρυσής Αυγής

Με συγκλονιστικά λόγια η μητέρα του 34χρονου μουσικού Παύλου Φύσσα, ο οποίος δολοφονήθηκε από τον καταδικασμένο σε ισόβια κάθειρξη χρυσαυγίτη Γιώργο Ρουπακιά, μετέφερε στο πρωτόδικο δικαστήριο όλα όσα έμαθε για την εγκληματική ενέργεια σε βάρος του παιδιού της, που έγινε, όπως αποδείχθηκε, η αρχή του τέλους για τη Χρυσή Αυγή. Η Μάγδα Φύσσα περιέγραψε την προσωπικότητα του γιου της, μίλησε για τα δολοφονικά χτυπήματα του Ρουπακιά στην καρδιά του Παύλου της με το μαχαίρι που κρατούσε, σκιαγράφησε τη δράση της εγκληματικής οργάνωσης, ενώ δεν παρέλειψε να καταθέσει και για τον ρόλο των αστυνομικών εκείνο το βράδυ, που αν και βρέθηκαν σε απόσταση αναπνοής από τη σκηνή του εγκλήματος, δεν έπραξαν τίποτα. «Ο γιος μου κατέληξε: μέσα σε τέσσερα λεπτά, άντεξε τέσσερα λεπτά, πολύ σημαντικά για μας όλους που μέναμε πίσω γιατί πρόλαβε ο ίδιος να υποδείξει τον δολοφόνο του» κατέθεσε η Μάγδα Φύσσα αναφερόμενη στον καθ' ομολογία δράστη της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα, Γιώργο Ρουπακιά, ο οποίος με βάση την ομόφωνη απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων της Αθήνας έχει κριθεί ένοχος χωρίς κανένα ελαφρυντικό και εκτίει ποινή ισόβιας κάθειρξης.

«... Είμαι η μητέρα του Παύλου Φύσσα. Θα ξεκινήσω από τις 17 του μηνός (έτος 2013), ημέρα Τρίτη που είδα τελευταία φορά το παιδί μου, ώρα 17.30 το απόγευμα, χαιρετηθήκαμε, ότι θα πάει να δει μπάλα. Θα πήγαινε στον φίλο του να πει έναν καφέ μαζί με την κοπέλα του και από κει θα ψάχνανε να βρουν κάποιο κατάστημα για να δούνε την μπάλα. Από τις 17.30 λοιπόν στις 17 του μηνός, το απόγευμα, το παιδί μου δεν μου ξαναγύρισε. Δεν ήπιαμε τον καφέ. Στη συνέχεια, έχω φύγει από το σπίτι, έχω πάει στην κόρη μου. Τίποτε το ανησυχητικό, τίποτα που να προμηνύει ότι θα γίνει αυτό το κακό, το μεγάλο κακό.

... Το βράδυ κατά τις δύο ήρθε στο σπίτι της κόρης μας ο σύζυγός μου και κατάλαβα αμέσως ότι είχε γίνει κάτι πολύ σοβαρό. Δεν μου λέει όμως κανένας τίποτα. Φτάνουμε στο Κρατικό. Βλέπω πολύ κόσμο έξω. Συγγενείς και φίλους.

Ο γιατρός που ήταν εκεί μου είπε την αλήθεια ότι ο Παύλος δεν ζει, έφυγε. Και εγώ είπα «Πώς είναι δυνατόν: Πώς έφυγε...». Μου είπε ότι τον μαχαίρωσαν στην καρδιά, η Χρυσή Αυγή, αλλά μου λέει «σας παρακαλώ πάρα πολύ, τον δολοφόνο τον έχουν πιάσει». Είπα «δεν μπορούσε να γίνει κάτι; Δηλαδή πώς έγινε;». Και μου είπε ότι το χτύπημα που έφαγε ο γιος μου, οι μαχαριές που έφαγε ήταν επαγγελματικές, δεν υπήρχε περίπτωση να σωθεί και εδώ έξω να γινόταν το κακό, δεν θα προλαβαίναμε. Από εκεί και πέρα λοιπόν ζη-

Είμαι η μητέρα του Παύλου Φύσσα. Θα ξεκινήσω από τις 17 του μηνός (έτος 2013), ημέρα Τρίτη που είδα τελευταία φορά το παιδί μου, ώρα 17.30 το απόγευμα, χαιρετηθήκαμε, ότι θα πάει να δει μπάλα.

τώ να πάω να δω το παιδί μου. Και πήγα και το είδα στον θάλαμο. Στις 17.30 το απόγευμα μιλάγαμε και είπαμε ότι θα τα πούμε το πρωί. Και εγώ στις 03.00 βρήκα το παιδί μου στον νεκροθάλαμο. Όμως γι' αυτούς που νομίζουν ότι τον τρομάξανε, τους λέω ότι δεν τρόμαξε. Το παιδί μου κοιμότανε. Ήταν ένας άγγελος. Κοιμόταν... Προσπαθώ λοιπόν να τον ζεστάνω. Να μπορέσει να σπκωθεί».

Ποιος ήταν ο Παύλος Φύσσας

«Ο Παύλος ήταν 34 χρόνων και ήταν 1,85 σε ύψος, η σωματική του διάπλαση ήταν κανονικότητα. Ασχολείτο με τη μουσική του και ήταν μουσικός. Είχε κάνει πάρα πολλές εργασίες για τα προς το ζην του. Τα τελευταία χρόνια διοργάνωνε συναυλίες και φεστιβάλ. Ήταν μουσικός και οι στίχοι ήταν δικοί του. Δεν είχε ενταχθεί σε κάποιο κόμμα. Οποια ανησυχία είχε, όποιο προβληματισμό είχε, το έγραφε στο χαρτί επάνω. Από τα 11 χρόνια του ήξερε

πολύ καλά τι ήθελε. Ασχολείτο επαγγελματικά με τη μουσική. Με τα τραγούδια του αναφερόταν στο σύνολο γενικότερα, ήταν αντιφασιστικά τα τραγούδια του, αντιρατσιστικά, γενικά όλη η κατάσταση που ζούμε.

Δεν είχε συγκρούσεις ο Παύλος με άλλα άτομα και δεν ήτανε και παιδί το οποίο θα είχε τέτοιου είδους συγκρούσεις. Δεν μου είχε πει ποτέ ότι σε κάποιο χώρο που έπαιζε τα τραγούδια εμφανίστηκαν κάποιοι με αντίθετα πιστεύω από τα δικά του και δημιουργήθηκε κάποια φασαρία, αλλά και κάτι τέτοιο να γινότανε, είχε τον λόγο ώστε να μπορεί να τα καταφέρει με τον λόγο του και χωρίς τη σωματική του δύναμη».

Η σκηνή της δολοφονικής επίθεσης

«Μετά την έξοδό τους από την καφετέρια Κοράλλι, όπου είχαν πάει για να δουν τον αγώνα ο Παύλος είπε στη Χρύσα και στην άλλη την κοπέλα «Πηγαίνετε σπίτι, πάμε να πάρουμε τσιγάρα και ερχόμαστε στο σπίτι και καθόμαστε». Τα κορίτσια δύο βήματα κάνανε... δεν κάνανε, παραπάνω. Η Χρύσα για κάποιον λόγο σταμάτησε για να δει την παρέα και τι γίνεται με τους ανθρώπους απέναντι, ωστόσο ταυτόχρονα οι είκοσι που ήτανε εκεί, όταν τα παιδιά ήτανε στη γωνία, με την αστυνομία κοντά, άρχισε να έρχεται το Τάγμα Εφόδου από τη Νίκαια. Από Σαλαμίνας, Τσαλδάρη προς τα πάνω. Είναι ακόμα τα παιδιά στη γωνία, εκεί που είναι και η αστυνομία, δηλαδή πολύ κοντά στο μαγαζί σας λέω, και κάποιο αυτοκίνητο σταματάει μπροστά τους και ο οδηγός ρωτάει «παιδιά, ξέρετε την Κεφαλληνία;». Εκ των υστέρων μάθαμε ότι ήτανε ο δολοφόνος αυτός που